

Carolina. Dat schijnt nogal een behoorlijke inspiratie te zijn.

"Ik schrijf veel over mijn thuis omdat het me een vertrouwd gevoel geeft en ik zo mijn respect kan uitdrukken voor de mensen die mijn karakter hebben gevormd. Ik kom uit een arbeidersgezin en moest al op jonge leeftijd het land op, katoen plukken. Mijn vader heeft me geleerd dat je in dit leven hard moet werken om iets te bereiken. Voor elk album dat ik maak, schrijf ik wel twee of drie songs die teruggaan naar mijn geboorteplaats. Ik schrijf altijd autobiografisch. Op mijn soloplaat ROCKINGHAM uit 2016 heb ik wat geëxperimenteerd met fictieve songteksten als een soort van vingeroefening. Dat viel vies tegen. Het is een stuk gemakkelijker over mijn eigen leven te zingen, dat leef ik ten slotte zelf. Mijn pa vond het aanvankelijk maar niks dat ik de muziek inging. Nu beseft hij dat ik de traditie van de *southern storyteller* voortzet en mijn roots niet ben vergeten, hij waardeert nu mijn muziek."

The World Is On Fire is met zijn politiek getinte boodschap een afwijkende track op de plaat.

"Het is het eerste wat mijn vrouw zei toen we hoorden dat Trump de verkiezingen had gewonnen. Meteen de dag erna heb ik een begin op papier gezet. Pas later heb ik die song afgemaakt. Je kunt hier heel goed volgen hoe ik me de laatste jaren heb ontwikkeld. Het begint fel en cynisch. Halverwege, als mijn toen nog niet geboren dochtertje ter sprake komt, ga ik relativeren. Ik word hoopvol, ja. Als je een kind op de wereld zet, is het je plicht positief te denken en te handelen."

Het laatste nummer, *'Till The Final Curtain Falls*, is een heel delicate song, gericht aan je vrouw, neem ik aan. Na alle hectiek van voorheen ben je een milder mens.

"Het is inderdaad een liefdesbrief aan mijn vrouw. Natuurlijk ben ik milder geworden. Ha, ik ben tegenwoordig een echte *family man*. Maar serieus, je krijgt er ineens een heel grote verantwoordelijkheid bij en die zal ik naar eer en geweten dragen. Ik ben een totaal ander persoon geworden. En die andere persoon zal het volgende album van American Aquarium schrijven." ■

American Aquarium live: 19 oktober in Iduna, Drachten; 20 oktober op Ramblin' Roots, Utrecht; 21 oktober in LuxorLive, Arnhem; 22 oktober in De Amer, Amen; 2 november in De Kroepoekfabriek, Vlaardingen; 3 november op TakeRoot, Groningen; 4 november op Southern Roots, Heerlen.

Garrett T. Capps IN THE SHADOWS (AGAIN)

Shotgun House Records

Garrett T. Capps had in 2016 volgens de San Antonio Express News een *killer-debut* met *Y LOS LONELY HIPSTERS*. Superlatieven kwamen ze bij de krant

te kort om hun *homeboy* neer te zetten als de nieuwe Doug Sahm. Feit is dat Garret T. Capps inderdaad een pront debuutalbum had afgeleverd. Een album ook waarin zijn liefde voor San Antonio niet onder stoelen of banken stak. Met het aanstekelijke *I Was Born In San Antone* bracht hij met de tong ietsjes in de wang een welgemeende hommage aan Sir Douglas Quintet. Countryrock, folkpunk en gevoelige luisterliedjes, het zat er allemaal in. Veelal opzweepende muziek die je soms met een glimlach ondergaat en waarbij stilzitten onmogelijk is.

Met *IN THE SHADOWS (AGAIN)* blijkt Capps beslist niet te lijden aan de *sophomore slump* ofwel het *Difficult Second Album Syndrome* waaronder een tweede album vaak gebukt gaat. Hij kiest voor een fundamenteel ander geluidspalet terwijl de steelgitaar evengoed huilt, de drums slepen, gitaren galmen en de intro's vaak even monumentaal klinken. Af en toe lijkt het alsof in plaats van producer Lucas Oswald Phil Spector achter de knoppen

zit. Experimenteerdruft met een *twang*. Een prachtplaat die onherroepelijk vergelijkingen oproept met niet de eerste de besten. Hij steekt zijn bewondering voor John Prine, Townes Van Zandt en Steve Earle niet onder stoelen of banken in luisterliedjes als in de opener *Born Into A Ballroom*, *The Interstate 35 Waltz* of *Dancin' Hands*. De muzikale liaison tussen Gram Parsons en The War on Drugs, waarover in de pers vaker wordt bericht, valt het duidelijkst te beluisteren op *Here Right Now*. Het waait veel kanten op. Maar *IN THE SHADOWS (AGAIN)* is beslist geen allegaartje. Daarvoor is het totaalgeluid toch te coherent. De liedjes dragen respectvol hun schatplichtigheid uit naar Capps' muzikale helden zonder te vervallen tot epigonisme. Hij creëert een eigen sound die leunt op goede voorbeelden. In het meer dan elf minuten durende slotnummer *Trouble's Callin'* doet hij de luisteraar groots en meeslepend uitgeleide. Episch galmend roept *IN THE SHADOWS (AGAIN)* een vreemdsoortig verlangen op naar... meer.

Ludo Diels 🌟🌟🌟🌟☆

Op voorhand is Garrett T. Capps een van onze favorieten op de 21e editie van TakeRoot. Op de festivalsite - takeroot.nl - worden de meer dan 20 acts kort toegelicht met links naar YouTube en Spotify. Garrett T. Capps toert van 19 oktober tot 3 november door ons land; zie garrettcapps.com.